

vliegerfeesten

Groningen...

Op 5 mei was er in Groningen voor de tweede maal een vliegerfeest aan de Hoornse Plas. In eerste instantie leek het er op dat er, evenals vorig jaar, nauwelijks wind zou zijn, maar gelukkig trok de mist op en kwam er tegen tienentien wat wind. De Groninger vliegeraars (het windkracht-team) hadden met z'n allen zo'n 55 sleetjes gebouwd, die bij deze wind goed de lucht ingingen. De trein (53 stuks) heeft zo'n 6 uur onafgebroken in de lucht gestaan! Tejo, onze mascotte, heeft op zijn schommeltje aan deze trein gehangen.

Er waren dit jaar veel vliegeraars uit het Noorden, hetgeen er op wijst dat het vliegeren ook hier begint door te dringen. Voor de toeschouwers was er veel te zien, de tetraëder van Bell, Hargraves, stunters, de boot van J.P. Kuil, tot zelfs een vlieger met een "roterend"-middenstuk. Aan inventiviteit ontbrak het dus niet. De grote Cody van Vlieger-Op kon bij deze wind niet de lucht in; voor veel niet vliegeraars een grote teleurstelling. Ze dachten dat het Europa's grootste vlieger was! Al met al was het weer een zeer geslaagde dag waarvan we 's-avonds in het NOS-journaal nog een halve minuut konden nagenieten.

Noteer alvast voor volgend jaar: 5 mei in Groningen. In september wordt er nog een vliegerfeest georganiseerd door de gemeente Groningen in het kader van het kultureel manifest, dat dit jaar in de stad wordt gehouden.

Marion Rademaker, Fransiscus Colijn
Groningen

op de Wallen...

Vliegeren op de Wallen in Heusden, werd een staande receptie. Na een niet zo'n beste nacht, i.v.m. de zenuwen, 's morgens vroeg bij mooi weer maar bij oh zo weinig wind, de vliegerborden, vlaggemasten en de kramen geplaatst. Daar waren ze dan, de vliegeraars met natuurlijk Herman en Jan Pieter als eersten, spoedig gevolgd door méér vliegeraars dan ik had durven hopen. Velen na honderden kilometers rijden, maar vliegeren was er, ondanks de vele verwoede pogingen, bijna niet bij. Dan maar alles uitpakken en opstellen en daar stonden ze dan de vliegers, wonder-

Alice in vliegerland...

Een zondag die zijn naam verdient, een uitgestrekte grasweide vol vliegeriken en belangstellende nieuwelingen, wat wil je nog meer op een vliegerfeest? Wind natuurlijk. Die kwam pas vrij laat. Waarom was dan dit Amsterdamse vliegerfeest op 1 juli in het park Spaarnwoude toch zo gezellig? Volgens mij had dat te maken met de juiste mate van organisatie. De twee kraampjes met vliegertuig van gelijknamige nering waarvan Alice Weve het hart vormt stonden niet tussen gillende luidsprekers. Wel was er een piepklein rasecht Amsterdams draaiorgeltje met wijsjes van weleer. En Hink Meulenbelt met accordeon en fluit maar vooral met zijn Franse chansons oogstte menig verdiend applaus. Zulke kleine grote dingen bepalen de sfeer. Ron Schröder, vechtvliegerspecialist, wist raad met de windstilte: hij verkocht kleine papieren vliegertjes die met een korte lijn aan een bamboestok waren gebonden. Niet alleen kinderen amuseerden zich ermee.

Maar de wind kwam. Eerst als zuchtjes waarbij ineens alle lichte vliegers de lucht in schoten om even later weer weg te zakken, maar later werd de bries geloofwaardiger. Zelfs Europa's grootste (80 m²) ging op. Een gelukkig toeval -Poetry International-bracht Hu Tiezhuang, een vliegervriend uit Peking, naar Nederland. Hij liet zien wat het uitmaakt als je duizend jaar langer met vliegers bezig bent. Ik hoop binnenkort op zijn perfecte haspeltechniek terug te komen.

Van mij mag het Amsterdamse vliegerfeest een traditie worden.

Harm

lijke modellen in slagorde, een mooi en kleurrijk gezicht voor de toeschouwers uit deze streken. Na de middag werden er bij een klein beetje meer wind diverse pogingen ondernomen om de Thaise slang van Herman omhoog te krijgen. Al met al werd het pratend en grappen makend toch een leuke dag met een eigen vliegersfeertje met volop rust in een na ieders mening prachtige vliegerlocatie met volop ruimte.

Aan alle vliegeraars mijn vriendelijke dank voor het bezoek aan Heusden. Tot volgend jaar!

Theo Ossenblok, Heusden